

obvestila • novice •
informacije • duhovno branje

Oznanila župnije Stopiče

BOGOSLUŽJE

– SLUŽENJE BOGU, KI ZAHTEVA CELOTNEGA ČLOVEKA

Bogoslužje (služiti Bogu) je izhodišče in cilj krščanskega življenja.

Bogoslužje je ves čas akcija Kristusovega odrešenja. Zato je pomembno, da sem v tej akciji.

Kaj je pravzaprav ta akcija? Da se pri maši izročim Bogu v dar. Ta dar je izraz moje zahvale Bogu. Ravno v tem izročanju vstopam v Božjo akcijo. Jaz se kot dar premaknem iz klopi na oltar. Bog pa po svetem Duhu spremeni ta dar - mene in moje delo - kruh v Kristusovo telo. Jaz bom iz klopi vstopil v Kristusovo telo, ki mi bo dano v hrano in v prostor, ki me dvigne v Božje kraljestvo. Brez svetega Duha pa se ne zgodi nič od tega.

Če ne živim tega premika iz klopi na oltar, potem sploh nisem vstopil v akcijo. Če pa vstopim v akcijo, a brez zavedanja in vere, da potrebujem svetega Duha, da me spremeni, ostanem na oltarju kot čisto navaden kruh in se z mano nič ne zgodi. A prav tu v tem premiku iz klopi na oltar in z oltarja k nebeški mizi se dogaja bogoslužje, ki je dejanje naše vere. Samo v moči življenja, ki sem ga prejel pri krstu, lahko vidim, doživim in izkusim, kako kruh postane Kristusovo telo. Če ni tega,

potem naše bogoslužje postane magija, obred ali kult. Če pa se ni nič premaknilo in nisem bil v tej akciji, mi po obhajilu ne preostane nič drugega kot le zahvala, da sem lahko prejel obhajilo in da se bom v prihodnjem tednu trudil postati boljši. Vendar to lahko obljubiš tudi doma v svoji sobi.

(nadaljevanje na naslednji strani)

**»Jezus, ti
si vinska
trta, polna
milosti odprta,
mi mladike tvoje
smo, ki na tebi
rastemo ...«**

vv
KRŠČENI IN POSLANI

(nadaljevanje s prejšnje strani)

Po obhajilu vemo, da se maša hitro zaključí. Po obhajilu se gre takoj k mizi bratstva in ljubezni.

Maša me takoj vrže v življenje, da pomagam tej Božji hrani priti v tiste dele mojega življenja, kjer se še upiram, da bo tam prinesla spremembo.

Če pa nisem v tej akciji, kaj se po maši v življenju ne bo nikoli zgodilo? Ljudje v nas ne bodo prepoznali Boga, ampak bodo kljub naši pobožnosti in trudu dejali, da smo pri-dni, pobožni in dobri. Nihče pa ne bo dejal: Ta me pa spominja na Boga. Ta me pa spominja na Kristusa. Tudi jaz bi rad živel kot živi on. Zakaj? Ker takoj po prinašanju darov na oltar prosimo, da nam ta kruh in vino postaneta telo in kri, našega Gospoda Jezusa Kristusa. Bazilijeva molitev pa ima pred to molitvijo še dodatno prošnjo, ki pravi: „Oče, pošlji svojega svetega Duha na nas, ki smo tukaj zbrani.“ In potem znova: „Oče pošlji svojega svetega Duha na te darove, kruh in vino, da RAZODENEJO TELO TVOJEGA SINA, našega Odrešenika Gospoda Jezusa Kristusa.“ In ljudje rečejo: „Amen.“ *Vino pa naj razodene kri tvojega Sina, našega Odrešenika Gospoda Jezusa Kristusa.* „Amen“. Najbolj pomembna beseda, ki se tu omenja, je beseda „razodene“. Da kruh razodene Kristusovo telo. Ta kruh pa je naše delo. Pri vsaki evharistiji pa se zgodi ravno to, da ta kruh postane Kristusovo telo. Da postane to, pa pomeni, da se ga da videti, otipati in jesti, kot pravi apostol Janez, da so apostoli to otipali, okušali, videli, z njim hodili. Človek, ki pride od maše, naj bi doživel, da se po bogoslužju začne bogoslužje. Zdaj se vrnem od maše, od bogoslužja in imam 7 dni življenja, normalnega ustvarjalnega dela, truda, kjer se razodeva ta akcija, v kateri sem bil. Pa ne zato, ker se jaz trudim, da bom to delal, ampak zato, ker s tem sodelujem. Sem s tem v sožitju. Če se pa mučim, bom s tem pokazal samo svojo perfektnost, ne bom pa pokazal Boga in njegovega življenja, ker ga nimam. Bogoslužje je dejanje, ki zahteva celega človeka. Ko se človek popolnoma podari, takrat šele izkuša spremembo, ki je stvar Božjega dela in ne lastnega napora. Takrat se šele lahko zgodi navdušenje in

Prizor iz kratkega filma "The Veil Removed" (Odstranjena tančica), ki prikazuje, kaj bi videli, če bi tudi naše telesne oči lahko zaznale duhovno dogajanje pri sveti maši. Film je prosto dostopen na spletu.

vrnitev k Cerkvi. Ker bo začutil nek učinek na njem, ne zaradi svojega napora, ampak zaradi sprejetja Božje milosti, ki v njem deluje. Da kruh razodene Kristusovo telo in vino Kristusovo kri.

V našem bogoslužju imamo enega samega duhovnika, to je Kristus, eno samo duhovništvo, to je duhovništvo Cerkve, eno samo daritev in enega samega darovalca. Ta je vedno isti – Kristus. Zato se v evharističnem bogoslužju v določenem trenutku združimo z večnim bogoslužjem v Božjem kraljestvu, kjer Kristus slavi svojo veliko noč z Očetom, kajti ni dveh bogoslužij.

To se zelo dobro vidi v bazilikah, kjer je upodobljen Kristus s hierarhi. Kristus je upodobljen nad škofovim sedežem in tisti hierarhi, ki so zraven, ne gledajo Kristusa, ampak so obrnjeni v oltar, ker je eno samo bogoslužje. Ko škof opravlja bogoslužje in mi z njim, se pridružimo bogoslužju, ki ga živi Kristus. In to se zgodi po prošnji za spust svetega Duha (... zato te ponižno prosimo, da po svojem Duhu milostno posvetiš te darove, ki ti jih prinašamo, da nam postanejo Telo in Kri našega Gospoda Jezusa Kristusa). Takrat naša daritev stopi v Kristusa. In kjer je Kristus, tam smo potem tudi mi. Ko se začne prefacija „Kvišku srca!“, tam ni nikjer več nobenega zla. Zla ni več, ker smo se dvignili kvišku in prišli v Božje kraljestvo in tam gledamo samo človeškost svetih, ki razodevajo, kakšen je človek, ki je v vsem izpopolnjen s Kristusom, ki je poln Kristusa – uresničeni človek. Samo v prošnjah lahko prosimo, da nas ne bi zadelo zlo, ker smo takrat še na zemlji. V nebesih

(ko smo dvignjeni tja) pa ni več zla. O tem pripoveduje tudi Razodetje, ki pravi, da je bil vržen dol bodisi demon, bodisi lažnivi prerok. V nebesih tega več ni. Zgoraj je samo še Kristus in človeškost, ki je dopolnjena v Kristusu – torej svetniki. Je pa zlo še vedno na zemlji. Zato ko pridemo in se združimo s Cerkvijo v nebesih, pridejo prve prošnje. Zdaj, ko vidimo, kaj in kakšen je izpopolnjen človek, šele vidimo, kaj nam še manjka in za to tudi prosimo. Zato je prva prošnja najbolj pomembna in izraža, da bi postali eno, saj bomo lahko samo tako naprej razodevali Kristusa in do konca pripeljali zgodovino odrešenja. Kajti hudobni duh, ki je bil poražen v duhovnem svetu po angelu Mihaelu in je padel na zemljo, je zdaj podoben vojski, ki je poražena in se umika. Vojska, ki je poražena in se umika, pa je najbolj kruta, ker v svojem besu želi škoditi še vsaj toliko, kolikor se le da. Zato smo se znašli v boju z zlom, ki je za nas zelo hud. Zlo pa lahko v tem boju zmaga, če smo mi razbiti. Zlo – diabolos – pomeni razdeliti. Zato je glavna prošnja pri maši, ko pridemo v Božje kraljestvo, „DA BI BILI ENO“, ker nam samo tako zlo ne more do živenga. Zato je tudi tako zelo pomembno, ko se vračamo iz evharistije, kjer smo prejeli kot hrano to novo življenje, da svet preoblikujemo po tem, kar smo videli. Zato prvi kristjani, ko so jim prvič poklonili tržnico, niso najprej iz nje naredili cerkve, ampak so v njej najprej odživel bogoslužje. Tako prostor ni bil več isti, kot

je bil prej. V ta prostor se je že spravilo Božje kraljestvo. Te stene so že posrkale, kar se je zgodilo pri evharistiji. To, kar se je zgodilo z nami pri evharistiji, zdaj ta prostor govori - da smo združeni v eno.

Mi se sicer potem v svetu res razpršimo kakor kvas. Tam pa, kjer smo doživeli odrešenje, bomo pustili prostor tako, da bodo vsi lahko videli, kaj smo, v kaj verujemo in kaj razodevamo. Ker če je Cerkev Kristusovo telo, to Kristusovo meso razodeva Očeto-vo ljubezen, razodeva, kdo je Oče, kako si je Oče zamislil človeka, zakaj ga je ustvaril in odrešil, zakaj ga ima rad, kam ga kliče, kakšen je namen človeka, kje je njegova domovina – vse te stvari se vidijo na stenah, ki so vedno polne Božje besede in njenih prizorov. Božja beseda je postala meso in mi zdaj to razodevamo. Pri razodevanju ni najpomembnejši tisti, ki razodeva, ampak tisti, ki ga razodevamo, in to je Bog. Mi sprejemamo to razodetje in ga pošiljamo naprej. Prihajamo od Boga Očeta in naša domovina je občestvo človeškega rodu. Zato kristjan, ki je kristjan, sprejema. To je Kristusova velika noč. On je sprejel grešnike in so ga ubili. Vendar je vseeno zmagal. In sprejemanje je bila edina pot, da je premagal svet v njegovem zlu. Prav to tudi mi doživimo pri vsaki evharistiji.

Povzeto po duhovnih vajah p. Marka Ivana Rupnika

Napovednik

27. 6. Cerkev v Stopičah čistita in krasita HRUŠICA in HRIB.
 28. 6. **12. NEDELJA MED LETOM in ŽEGNANJE v BREZOVICI, ob 10h**
 29. 6. **Peter in Pavel**
 3. 7. **PRVI PETEK** in obiski po domovih z Najsvetejšim
 4. 7. **PRVA SOBOTA.** Cerkev v Stopičah čistita in krasita BREZOVICA in OREHEK.
 5. 7. **14. NEDELJA MED LETOM in GOD CIRILA in METODA. Blagoslov traktorjev v Pangrč Grmu, ob 10h.**
 11. 7. Cerkev v Stopičah čistita in krasita DOLŽ in VRHE.
 12. 6. **15. NEDELJA MED LETOM in ŽEGNANJE v ČRMOŠNJICAH, ob 10h.**
 18. 6. Cerkev v Stopičah čistijo in krasijo PANGRČ GRM, ZAJČJI VRH in SELA.
 19. 6. **16. NEDELJA MED LETOM in ŽEGNANJE v HRUŠICI, ob 10h**
 25. 6. Cerkev v Stopičah čistijo in krasijo CEROVEC, IGLENIK in ČRMOŠNJICE.
 26. 6. **17. NEDELJA MED LETOM – KRIŠTOFOVA in ŽEGNANJE NA GORNJI TEŽKI VODI, ob 10h**

ŽUPNIJA STOPIČE

Stopiče 28, 8322 Stopiče

Telefon: 07/30-89-275

GSM: 031/810-351

E-pošta: tadej.kersnic@rkc.si,

www.zupnija-stopice.rkc.si

Transakcijski račun župnije Stopiče:

SI56 1990 0500 8620 650

OZGANILA izdaja

župnija Stopiče

Odgovarja:

Tadej Kersnič, župnik

Ure, ko me skoraj zagotovo najdete v župnišču, so:

ponedeljek	četrtek	sobota	nedelja
Od 8h do 10h.	Od 8h do 10h.	Od 8h do 10h.	Po mašah.

Vse dni po večerni maši, kadar je ta v Stopičah.

Ob torkih me ni. ©

+ Mašni nameni župnije Stopiče +

13. NEDELJA MED LETOM Irenej Lyonski 28. junij	7h (STOPIČE) za vse žive in pokojne župljane 10h (BREZOVIČA)	PONEDELJEK 13. julij <i>Hinko</i>	19h (CEROVEC)
PONEDELJEK 29. junij Peter in Pavel	8h (STOPIČE) 18h (DOLŽ) 19h (BREZOVIČA)	TOREK 14. julij <i>Kamil de Lellis</i>	8h (STOPIČE) po namenu
TOREK 30. junij <i>Prvi muč. rim. Cerkve</i>	8h (STOPIČE) po namenu	SREDA 15. julij <i>Bonaventura</i>	19h (STOPIČE)
SREDA 1. julij <i>Estera</i>	19h (STOPIČE) za dobrotnike	ČETRTEK 16. julij <i>Karmelska Mati Božja</i>	19h (STOPIČE)
ČETRTEK 2. julij <i>Ptujskogorska Mati Božja</i>	19h (CEROVEC)	PETEK 17. julij <i>Aleš</i>	8h (STOPIČE)
PRVI PETEK 3. julij <i>Tomaz</i>	18h (DOLŽ) 19h (STOPIČE)	SOBOTA 18. julij <i>Elij iz Koštabone</i>	19h (STOPIČE)
PRVI SOBOTA 4. julij <i>Urh</i>	19h (STOPIČE)	16. NEDELJA MED LETOM 19. julij	7h (STOPIČE) za vse žive in pokojne župljane 10h (HRUŠICA)
14. NEDELJA MED LETOM CIRIL in METOD 5. julij	7h (STOPIČE) za vse žive in pokojne župljane 10h (PANGRČ GRM) Blagoslov traktorjev	PONEDELJEK 20. julij <i>Apolinarij</i>	19h (STOPIČE)
PONEDELJEK 6. julij <i>Marija Goretti</i>	19h (CEROVEC)	TOREK 21. julij <i>Lovrenc iz Brindisija</i>	8h (STOPIČE) po namenu
TOREK 7. julij <i>Vilibald</i>	8h (STOPIČE)	SREDA 22. julij <i>Marija Magdalena</i>	19h (ČRMOŠNJICE)
SREDA 8. julij <i>Prokopij Palestinski</i>	19h (STOPIČE)	ČETRTEK 23. julij <i>Brigita Švedska</i>	19h (CEROVEC)
ČETRTEK 9. julij <i>Avguštin idr. kit. muč.</i>	19h (STOPIČE)	PETEK 24. julij <i>Krištof</i>	19h (STOPIČE)
PETEK 10. julij <i>Amalija</i>	18h (OREHEJK) 19h (STOPIČE)	SOBOTA 25. julij <i>Jakob Starejši</i>	19h (HRUŠICA)
SOBOTA 11. julij <i>Benedikt</i>	11h (STOPIČE) 19h (DOLŽ)	17. NEDELJA MED LETOM-KRISTOFOVA 26. julij	7h (STOPIČE) za vse žive in pokojne župljane 10h (GORNJA TEZKA VODA)
15. NEDELJA MED LETOM 12. julij	7h (STOPIČE) za vse žive in pokojne župljane 10h (ČRMOŠNJICE)		